

వినాయక చవితి 'కాలమ్ దాటని కథల' పోటీలో ఎన్నికైన కథలు

అసహనంగా వాచి చూశాడు సత్యమూర్తి. వన్నెండు గంటలైంది. పోస్టాఫీస్ లో హడావిడిగా వసులు జరుగుతున్నాయి. సత్యమూర్తి కడుపు మందుతోంది.

కారణం! మనియార్డర్ చేయాలని 'క్యూ'లో నిల్చుని గంటపేసినా 'క్యూ' పెరిగిందేగానీ కౌంటర్ క్లర్కు రాలేదు.

'క్యూ'లో జనమంతా ముచ్చల్లలో వడ్డారు. పక్క కౌంటర్లో క్లర్కును అడిగాడు సత్యమూర్తి ఎం.ఎ. క్లర్కు విమయాడని.

"వస్తాడు! వెయిట్ చెయ్యండి!" అని.

ఒకటి... రెండు... పది... పద్నాలుగు - ఎన్నిసార్లు రద్దీగానా సమాధానం ఒకటే, "బయటి కెళ్లాడు! వస్తాడు కూర్చోండి" అని. సత్యమూర్తి అసహనం తారాస్థాయి నందుకుంది.

"ఆ కంప్లెయింట్ బుక్ ఇలా ఇవ్వండి!" అన్నాడు ఆఫీసు సూపరింటెండెంట్ దగ్గర కెళ్ళి.

ఆఫీసు సూపరింటెండెంట్ ఒక్కసారి సత్యమూర్తి వైపు ఎగాదిగా చూశాడు. "కంప్లెయింట్ బుక్ ఎందుకు? అసలు ఏమైంది?"

"ఏమైందా! గంట పేసయింది క్యూలో తగలదీ - ఆ కౌంటర్ క్లర్కు అసలు వున్నాడా లేదా?" గంభీరంగా అన్నాడు సత్యమూర్తి.

"చూడండి! ఏదో పని మీద బయటి కెళ్ళుంటాడు. కొంచెం ఓపిగ్గా వెయిట్ చేస్తే సరిపోతుంది! అంతేకానీ ఇలా అడ్డమైన వాటన్నిటికీ కంప్లెయింట్ లివ్వడానికి ఇది ఏమన్నా మునిసిపాలిటీ అనుకున్నారా!?" లెక్క లేనట్లు

ఫైల్లోకి చూస్తూ అన్నాడు సూపరింటెండెంట్. సత్యమూర్తికి చెళ్ళవ చరిచివట్టయింది. కోపంతారా స్థాయి నందుకుంది.

"ఏమిటయ్యా! వెధవ సమర్థింపు. మనియార్డర్ కౌంటర్ లో గంట పేపట్టించి క్లర్కు లేకపోతే మీ కళ్ళు కనిపించడం లేదా! పైగా కంప్లెయింట్ బుక్ ఇవ్వమంటే అడ్డమైన పనులని మళ్ళీ మార్చాడదానికి... వుండాలి"

"ఏమిటయ్యా సువ్వవేది! కంప్లెయింట్ ఇచ్చి ఏం చేస్తావ్?" ధీమాగా అన్నాడు సూపరింటెండెంట్.

"ఇలా అడ్డమైన వాళ్ళందరూ కౌంటర్లో వుంటే పబ్లిక్ సర్ అవుతారని బల్లగుద్ది చెబుతాను..." జంకు లేకుండా అనేశాడు సత్యమూర్తి.

"షట్ అప్! మర్యాదగా మార్చాడు! ఇది ఆఫీసు"

"ఏమిటయ్యా! ఇది ఆఫీసు! సంతకంపే ఫోరంగా లేదా..." సత్యమూర్తి వ్యంగ్యం.

"యూ ఫూల్..." సూపరింటెండెంట్ అనేకం. కంప్లెయింట్ బుక్ ఇవ్వనేలేదు. సత్యమూర్తి సూపరింటెండెంట్ చొక్కా పట్టుకుని అన్నాడు - "డర్టీ ఫెలో ఈ దేశం ఇందుకే ఇలా తయారైంది!" అని. అంతే!

పూర్వం వచ్చి సత్యమూర్తిని విడదీసి పక్కకు తోసు కెళ్ళాడు. ఆఫీసు స్థానంలా సీనిమా చూసినట్టు చూస్తున్నాడు.

మనియార్డర్ కౌంటర్లోకి క్లర్కు వచ్చాడు. క్యూలో జనం సత్యమూర్తికి వత్తాను రాలేదు. ఇదేమిటని క్లర్కును ప్రశ్నించలేదు. ఈ దేశం ఇంతే అన్నట్టుగా పని జరిగి పోతోంది.

- శ్రీ రామదాసు అమరనాథ్

అతడు... ఎన్నో మెట్లెక్కుతున్నాడు. దిగుతున్నాడు. నో వేకెన్సీ బోర్డు అతడికి స్వాగతం చెబుతున్నాయి. "అబ్బా... ఖాళీ లేదు పోవయ్యా" అనే కసరింపు లెదురవుతున్నాయి. ఆకలికీ, శ్రమకూ ఓర్పుకోలేక పోతున్న అతని తల అవమానభారంతో వంగిపోతోంది. యూనివర్సిటీ ఇచ్చిన గోల్డ్ మెడల్ మోయలేనంత బరువుగా అనిపించింది. దాన్ని చేతిలోకి తీసుకని : క్క-

నో వేకెన్సీ...

క్షణం అర్థంగా చూశాడతడు. తరువాత బలం కొద్దీ విసిరేశాడు. పారలేక పారుతున్న మురుగుంటకు అనకట్ట వేసింది మెడల్.

అతని ముఖంలో ఆవేశం ప్రజ్వలిల్లింది.

వేరుగా ఒక ఆఫీసులోకి నడిచాడు. అక్కడ ఉద్యోగం కోసం ఒక అభ్యర్థి అధికారికి లంచం ఇస్తున్నాడు.

అతడు ఆ అభ్యర్థిని వేగంగా పక్కకు తోసి, అధికారిని చితక బాదాడు.

"రికమండేషనూ, లంచాలకూ లొంగిపోయి ప్రతిభను అణగదొక్కే ఈ దేశం నా కక్కరలేదు. సమర్థతకు పట్టంకట్టి, నిజాయితీకి అధికారం ఇచ్చే నా దేశాన్ని నేను తయారుచేస్తాను!" అతడు ఆవేశంగా పిడికిలి బిగిస్తూ అన్నాడు.

మరో నలుగురు యవకులు చేతులు జత కలిపి అతని అండగా నిలిచారు.

"కల్! ఒ.కే.!" తృప్తిగా అన్నాడు దర్శకుడు రామనాథం.

** ** *

'విజ్ఞనధ్వని' షూటింగ్ పూర్తయింది. దేశంలోని అరాచకత్వాన్ని, ప్రభుత్వం అసమర్థతను ఏకీ పారే నేట్టు గా నిర్మించారని ఆ చిత్రం విడుదల కోసం ఎంతో మంది ఆసక్తిగా ఎదురుచూస్తున్నారు.

చిత్ర నిర్మాతకు మాత్రం ఆందోళన పెరుగుతోంది. లక్షలు వెచ్చించి నిర్మించిన చిత్రం విడుదలకు నోచుకోకుండా పోయి తలకు మించి అప్పల్చి మిగులుస్తుందేమోనని భయపడసాగాడు. దానికి కారణం సెన్సార్ వారు సర్టిఫికేట్ ఇవ్వడానికి నిరాకరించడమే. ప్రభుత్వాన్ని అవమానించే చిత్రానికి సర్టిఫికేట్ ఇవ్వమంటూ భీష్మించుకున్నారు.

రామనాథానికి ఈ పరిస్థితి సంకటస్థాయిగా

వుంది. ఎన్నో క్లిష్ట సమస్యల్ని పనిమాలలో నయితే పరిష్కరించేడు గాని, జీవితంలో ఎదుర్కోలేదెప్పుడూ.

ఎవరో వచ్చి నిర్మాత చెవిలో ఏదో చెప్పారు. నిర్మాత ముఖంలోకి కరాకాంతులు ప్రవేశించాయి.

రామనాథంలో కలపి ఆ వ్యక్తి వెంట వెళ్ళాడు. ఎవరినో కలిశారు. ఎవరెవరినో బ్రతిమాలారు. డబ్బు సంచులు చేతులు మారాయి. 'విజ్ఞన ధ్వని'కి సెన్సార్ అనుమతి లభించింది.

ఆ చిత్రం విడుదలయిన రోజున నటీనటులకు, సాంకేతిక వర్గానికి ఘనంగా ఎందు ఏర్పాటు చేశాడు నిర్మాత. అందరూ ఆ ఉత్సవంలో సంతోషంగా పాలు పంచుకున్నారు.

కానీ, లంచమిచ్చి లంచానికి కృతజ్ఞుడేకంగా చిత్రం తీసావే అంటూ మనసు చేస్తున్న గోలకు "కల్... ఒ.కే.!" అని వెప్పలేకపోయాడు ధీర్షకుడు రామనాథం. లంచానికి 'నో వేకెన్సీ' అనడం తప్పు కద!

- ఎన్. సుజాత

ఈ బహుమతి పొందిన రచనలలో మీకు నచ్చిన కాలమ్ దాటని కథ వివరాలు దిగువ ఇచ్చిన కూపన్ లో నింపి, పోస్ట్ కార్డుపై అంటించి మా కార్యాలయానికి పంపండి.

----- ఎడిటర్

ఈ సంచికలో నాకు నచ్చిన కథ: -----

రచయిత/ రచయిత్రి: -----

పేజీ నంబరు: -----